

Arrest

nr. 79 976 van 23 april 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Peruaanse nationaliteit te zijn, op 20 februari 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoede-bestrijding van 23 januari 2012 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33 bis), betekend op 26 januari 2012.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 maart 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VAN WEYENBERGE en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 28 juni 2009 werd verzoeker gemachtigd om zijn studies aan te vatten aan de Leonardo Da Vinci Hogeschool.

1.2. Verzoeker kreeg een A-kaart uitgereikt door de gemeente Machelen, geldig tot 31 oktober 2010.

1.3. Op 28 oktober 2010 verkreeg verzoeker een A-kaart uitgereikt door de gemeente Machelen, geldig tot 31 oktober 2011.

1.4. Op 28 december 2011 wordt er via de stad Machelen een aanvraag ingediend tot verlenging van de A-kaart.

1.5. Op 23 januari 2012 besliste de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33 bis).

Deze beslissing vormt de bestreden beslissing en is gemotiveerd als volgt:

“Gelet op artikel 61 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 15 juli 1996;

Overwegende dat de genaamde G. V. J. (...), geboren te Lima op 05.10.1989, nationaliteit: Peru, verblijvende te (...), gemachtigd was om te verblijven in België om er te studeren:

REDEN VAN BESLISSING:

Artikel 61, § 2,1° :Betrokkene verlengt zijn verblijf na afloop van zijn studies en is niet meer in het bezit van een regelmatig verblijfsdocument;

Overwegende dat betrokkene voor het academiejaar 2011-2012 een inschrijvingsattest voorlegt voor talencursussen Nederlands en Engels aan het CLL Centres de Langues (van 16/01/2012 tot 27/01/2012 - 25 uur Nederlands: van 06/02/2012 tot 02/05/2012 : 4 uur per week Engels: van 07/02/2012 tot 08/05/2012: 4 uur per week Nederlands);

Overwegende dat betrokkene aanhaalt dat hij door de ECAM geweigerd werd voor een derde inschrijving voor het 1ste jaar Bachelier en Sciences Industrielles en hij geen inschrijving meer kon bekomen aan een andere erkende onderwijsinstelling voor hoger onderwijs gezien de inschrijvingsperiode afgesloten was; dat hem dan werd aangeraden in te schrijven voor talencursussen; dat hij tevens attesten van een psycholoog-psychotherapeut voorlegt waaruit blijkt dat hij behandeld werd wegens angstaanvallen en symptomen van claustrofobie, hetgeen hem belette te slagen voor zijn examens; dat betrokkene aanhaalt dat hij door zijn angstaanvallen regelmatig afwezig was in de lessen en daarom slechte resultaten behaalde; Overwegende dat de ECAM betrokkene niet meer inschreef voor het academiejaar 2011-2012 omdat hij niet meer financieerbaar is door de Franse Gemeenschap en de analyse van de elementen van zijn academisch parcours aantoonde dat zijn resultaten onvoldoende zijn en ze niet van die aard zijn te laten hopen op slagen in deze richting;

Overwegende dat tevens uit de DIMONA-databank blijkt dat betrokkene stond ingeschreven van 16/10/2010 tot 15/04/2010 en hij sedert 01/10/2011 opnieuw staat aangemeld tot 31/03/2012; dat daaruit blijkt dat zijn psychologische problemen hem kennelijk niet verhinderden om studentenarbeid te verrichten; Overwegende dat zijn inschrijving voor Nederlandse en Engelse taallessen niet in aanmerking wordt genomen voor een verdere verlenging van zijn verblijf als student; Overwegende dat zijn verblijfsvergunning verstreken is sedert 31/10/2011;

In uitvoering van artikel 103/3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 11 december 1996, wordt aan de betrokkene het bevel gegeven om binnen dertig dagen de grondgebieden van België, Denemarken, Duitsland, Estland, Finiand, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland te verlaten, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.”

2. Over de rechtspleging

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) merkt op dat verzoeker de vermelding van het voorwerp van het beroep en het opschrift van het verzoekschrift als volgt formuleert: *“Bij huidig schrijven wenst verzoeker beroep in te stellen tegen de weigeringsbeslissing van de verlenging van de verblijfskaart met bevel om het grondgebied te verlaten van 23/01/2012 en zoals betekend aan verzoeker op 26/01/2012.”*

Artikel 39/82, §3, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) luidt als volgt:

“In het opschrift van het verzoekschrift dient te worden vermeld dat hetzij een beroep tot nietigverklaring wordt ingesteld, hetzij een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring. Is aan deze pleegvorm niet voldaan, dan wordt het verzoekschrift geacht enkel een beroep tot nietigverklaring te bevatten.”

Bijgevolg voldoet het opschrift van het verzoekschrift niet aan één van de in artikel 39/82, §3, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalde opschriften en wordt het beroep geacht enkel een beroep tot nietigverklaring te bevatten.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In wat als een enig middel kan worden beschouwd, roept verzoeker de schending in van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurs-handelingen evenals de schending van artikel 61, §2, 1° van de Vreemdelingenwet.

Na het citeren van de bestreden beslissing betoogt verzoeker als volgt:

"Dat de Dienst Vreemdelingenzaken ondanks de vermelding ervan in het beschikkend gedeelte van haar beslissing geen rekening lijkt te houden met het feit dat verzoeker dat verzoeker intensieve taalcursussen volgde en momenteel nog steeds taalcursussen volgt;

Dat verzoeker dus wel degelijk studeert;

Dat verzoeker in een trimester bijgevolg minstens 105 uur taallessen volgt/zal volgen;

Dat verzoeker deze taalcursussen volgt om zijn taal te verbeteren terwijl hij wacht op zijn inschrijving voor het volgende academiejaar;

Dat gezien verzoekers betere medische toestand verzoeker er alle vertrouwen in heeft dat hij voor het komende academiejaar wel de nodige lessen van zijn industrieel ingenieursstudies zal kunnen volgen en wel zal slagen voor zijn eerste bachelor jaar.

Dat de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken bijgevolg niet conform artikel 61 §2, 1° van de Vreemdelingenwet geschiedde daar dit artikel het volgende vermeldt: "De Koning bepaalt onder welke voorwaarden het eerste lid, 1° kan worden toegepast.

§ 2. De Minister of zijn gemachtigde kan de vreemdeling die gemachtigd werd om in België te verblijven ten einde er te studeren, het bevel geven om het grondgebied te verlaten :

1° wanneer hij na afloop van zijn studies zijn verblijf verlengt en niet meer in het bezit is van een regelmatig verblijfsdocument"

Dat het duidelijk is dat verzoekers studies niet zijn afgelopen;

Dat zowel de taalcursussen die verzoeker volgt, evenals zijn vooruitzicht om zijn studies industrieel ingenieur voort te zetten in het academiejaar 2012-2013 erop wijzen dat de studies van verzoeker in geen geval afgelopen zijn;

Dat de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet conform dit wetsartikel gebeurde en bijgevolg geen grond heeft.

Dat volgens de geldende regels bepaald is dat op het einde van zijn studies de student het grondgebied moet verlaten.

Dat tevens bepaald is dat een buitenlandse student ook al vroegtijdig, dus vóór het einde van zijn verblijfsrecht, dergelijk bevel kan krijgen, namelijk onder andere in volgende gevallen:

De Minister van Binnenlandse Zaken oordeelt dat de student op overdreven wijze zijn studies verlengt. Hij moet hiervoor het advies inwinnen van de onderwijsinstelling waar hij is ingeschreven en van de instelling waar hij het vorige academiejaar of schooljaar was ingeschreven. De Minister kan bijvoorbeeld een Bevel om het Grondgebied te verlaten geven aan een student die in dezelfde studierichting gedurende 3 opeenvolgende school -of academiejaren niet is geslaagd.

Dat dit niet het geval is ;

Dat verzoeker zijn studies noch op overdreven wijze verlengt, noch drie jaar na elkaar niet geslaagd is ;
2)

Dat verzoeker uiterst gemotiveerd is om zijn diploma van industrieel ingenieur te behalen;

Dat dit duidelijk blijkt uit de vele mails die verzoeker naar de verscheidene onderwijsinstellingen stuurde om alsnog aan een andere hogeschool zijn opleiding te volgen (stuk 5);

Dat verzoeker zich niet meer kon inschrijven voor het academiejaar 2011-2012 gezien de definitieve beslissing van de Leonardo da Vinci Hogeschool slechts op 10 november 2011 genomen werd, waarna het te laat was voor verzoeker om zich in te schrijven in een andere hogeschool;

Dat verzoeker echter vastbesloten is om in het academiejaar 2012-2013 zijn eerste bachelor jaar Industrieel Ingenieur te behalen;

Dat verzoeker ook al informeel bevestigingen kreeg van hogescholen dat er voor verzoeker geen probleem zal zijn om zich bij hen in te schrijven voor het academiejaar 2012-2013.

Dat het duidelijk is dat verzoeker nog steeds student is en ook in het academiejaar 2012-2013 de opleiding Industrieel Ingenieur zal volgen indien zijn verblijfsvergunning verlengd wordt;

Dat de Dienst Vreemdelingenzaken art. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen schendt daar zij met verschillende door verzoeker aangebrachte elementen geen rekening lijkt te houden;

Dat de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken niet conform artikel 61 §2, 1 ° geschiedde en bijgevolg niet rechtsgeldig is;

Dat verzoeker om deze redenen en nog eventuele andere te ontwikkelen in de loop van de procedure, verzoekt dat het beroep zou worden aanvaard en dat de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken zou worden herbekeken."

3.2. De verwerende partij repliceert als volgt in haar nota met opmerkingen:

"In wat als een eerste middel kan omschreven worden, beroept verzoeker zich op een schending van art. 61 §2, 1° van de wet van 15 december 1980.

Verzoeker stelt dat zij taalcursussen volgt en dus nog steeds studeert.

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat verzoeker op basis van studies een verblijfsvergunning heeft gekregen in België. Verzoeker geeft zelf aan geen inschrijving meer te hebben kunnen bekomen aan een erkende instelling voor hoger onderwijs, aangezien hij reeds tweemaal voor de eerste bachelor werd ingeschreven, doch niet geslaagd was. De derde inschrijving aan de hoge school 'Leonard De Vinci' werd hem geweigerd. In beroep tegen een eerdere weigering, oordeelde de Hoge School in kwestie:

"Considérant que l'analyse des éléments du parcours académique montre que les résultats sont insuffisants et qu'ils ne sont pas de nature à laisser espérer une réussite dans cette section."

Inderdaad, verzoeker stelt zelf dat zijn eerste jaar aan de Hoge School mislukte door eigen toedoen, met name onderschatting. Tijdens het tweede academiejaar kreeg verzoeker last van gezondheidsproblemen, waardoor hij de lessen niet zou hebben kunnen bijgewoond en hij niet deel zou kunnen hebben genomen aan de examens. Volgens de voorgelegde stukken zou hij lijden aan angstaanvallen en claustrofobie. Hoewel deze problematiek hem klaarblijkelijk weerhouden heeft examens af te leggen, stelt de bestreden beslissing terecht dat deze aandoening hem alleszins niet weerhouden heeft te werken. Zo blijkt immers uit gegevens van de DIMONA-databank dat verzoeker van 16 oktober 2010 tot 15 april 2011 ingeschreven was in deze databank en sedert 1 oktober 2011 opnieuw is ingeschreven tot 31 maart 2012. Verzoeker betwist dit niet.

Verzoeker meent dat de inschrijving voor taalcursussen een alternatief zou kunnen zijn voor zijn studies 'Industrieel Ingenieur', quod non, zoals de bestreden beslissing motiveert.

In casu werd dan ook geheel terecht toepassing gemaakt van art. 61 §2, 1° van de wet van 15 december 1980, nu verzoeker zijn studies heeft beëindigd en zijn verblijf verlengt, zonder in het bezit te zijn van een regelmatig verblijfsdocument.

§ 2. De Minister of zijn gemachtigde kan de vreemdeling die gemachtigd werd om in België te verblijven ten einde er te studeren, het bevel geven om het grondgebied te verlaten 1° wanneer hij na afloop van zijn studies zijn verblijf verlengt en niet meer in het bezit is van een regelmatig verblijfsdocument;

Verzoeker toont niet aan dat een inschrijvingsattest voor een talencursus, in casu aan het CCL (Centres de language), hetgeen een VZW is die opgericht werd door de Université Catholique de Louvain, voldoet aan de in art. 58 en 59 van de wet van 15 december 1980 vermelde voorwaarden met name dat het een attest, afgeleverd door een door de overheid gesubsidieerde of erkende onderwijsinstelling, zou zijn.

De voorgehouden schending van art. 61 §2, 1° van de wet van 15 december 1980 wordt niet aannemelijk gemaakt.

Het eerste middel is ongegrond.

In wat als een tweede middel zou kunnen omschreven worden, beroept verzoeker zich op een schending van art. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Verzoeker stelt gemotiveerd en vastberaden te zijn om verder te studeren. Hij zou bovendien reeds informele bevestigingen hebben gekregen van Hoge Scholen dat het geen probleem zou zijn om zich volgend academiejaar in te schrijven.

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat niet kan ingezien worden op welke wijze deze argumentatie afbreuk zou kunnen doen aan de draagkrachtige motivering van de thans bestreden beslissing of op welke wijze verzoekende partij een schending van de motiveringsverplichting, die hij prima facie suggereert, zou kunnen aantonen.

Het tweede middel is ongegrond."

3.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in

kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel waarin gesteld wordt dat de motivering van de bestreden beslissing onjuist is, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

3.4. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 61, § 2, 1° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“(…)

§ 2. De Minister of zijn gemachtigde kan de vreemdeling die gemachtigd werd om in België te verblijven ten einde er te studeren, het bevel geven om het grondgebied te verlaten:

1° wanneer hij na afloop van zijn studies zijn verblijf verlengt en niet meer in het bezit is van een regelmatig verblijfsdocument;

(…)”

3.5. Uit de gegevens van het administratief dossier, evenals uit de bewoordingen in verzoekers verzoekschrift, blijkt dat verzoeker in juni 2009 naar België is gekomen met een studentervisum om in het academiejaar 2009-2010 zijn studies ‘industriële ingenieur’ aan te vangen aan de Leonardo Da Vinci Hogeschool. Verzoeker slaagde echter niet voor zijn eerste bachelorjaar van deze studies omwille van *“bepaalde aanpassingsproblemen”*, zoals hij het zelf verwoordt, en *“de onderschatting van de met de studies gepaard gaande werkdruk”*. Verzoeker heeft zich daarop opnieuw ingeschreven voor zijn eerste bachelorjaar maar slaagde wederom niet, en wijt dit aan *“medische problemen dewelke hem beletten alle lessen bij te wonen en hem ervan weerhielden zijn examens af te leggen”*. Verzoeker heeft daarop getracht zich opnieuw in te schrijven voor de eerste bachelor van de studie industriële ingenieur aan de Leonardo Da Vinci Hogeschool, maar deze inschrijving werd geweigerd. Deze weigering werd in beroep door de ‘Commission de recours de la Haute Ecole Léonard de Vinci’ op 10 november 2011 bevestigd en gemotiveerd als volgt *“Considérant que l'article 8 du décret du 9 septembre 1996 relatif au financement des Hautes Ecoles organisées ou subventionnées par la Communauté française précise que n'est pas pris en compte pour le financement, l'étudiant qui, après avoir été régulièrement inscrit deux fois dans une même année d'études d'une même section, dans l'enseignement supérieur subventionné ou organisé par la Communauté française à l'exception de l'enseignement universitaire, sans l'avoir réussie, s'y inscrit dans les 5 ans qui suivent son dernier échec (...); Considérant que le(la) requérant(e) se trouve effectivement dans la situation prévue par ces dispositions ; Considérant que l'analyse des éléments du parcours académique montre que les résultats sont insuffisants et qu'ils ne sont pas de nature à laisser espérer une réussite dans cette section.”* (cf. ook stuk 3 gevoegd bij het verzoekschrift) (vrije vertaling: *“Overwegende dat artikel 8 van het decreet van 9 september 1996 betreffende de financiering van Hogescholen, georganiseerd of gesubsidieerd door de Franse Gemeenschap, preciseert dat geen financiering meer wordt voorzien voor de student die zich twee keer in eenzelfde studiejaar voor eenzelfde richting heeft ingeschreven voor hoger onderwijs gesubsidieerd of georganiseerd door de Franse Gemeenschap, uitgezonderd universitair onderwijs, zonder geslaagd te zijn, inschrijft de komende vijf jaar na zijn laatste poging; overwegende dat de aanvrager zich effectief in de situatie zoals voorzien in deze bepaling bevindt; Overwegende dat de analyse van het studieverloop aantoont dat de resultaten onvoldoende zijn en niet van die aard zijn te mogen hopen op een welslagen in deze richting.”*) Verzoeker betoogt dat hij hierna contact opnam met andere scholen om zijn studies alsnog aan een andere onderwijsinstelling voort te zetten, maar dat de inschrijvingsperiode voor buitenlandse studenten reeds afgesloten was.

Gelet op het voorgaande en de bewoordingen in verzoekers verzoekschrift, merkt de Raad op dat verzoeker zijn studieverloop en de weigering van (derde) inschrijving aan de Leonardo Da Vinci Hogeschool – zoals deze in de bestreden beslissing verkort wordt weergegeven – niet betwist. Het vergoelijken van zijn parcours volstaat niet om aan te tonen dat de desbetreffende motieven van de bestreden beslissing een schending inhouden van de door verzoeker aangevoerde wetsbepalingen.

Tevens merkt de Raad op dat verzoeker de motivering in de bestreden beslissing aangaande zijn inschrijving in de DIMONA-databank evenmin betwist, zodat deze als vaststaand kan worden beschouwd.

3.6. De door verzoeker aangevoerde taalcursussen worden door de verwerende partij niet in aanmerking genomen voor een verdere verlenging van zijn verblijf als student. De verwerende partij wijst hierbij op het beperkte uurrooster van deze taallessen, gelet op de vermelding van de uren die deze wekelijks in beslag nemen. Verzoeker betwist deze vermelding niet.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift betoogt dat hij *“deze taalcursussen volgt om zijn taal te verbeteren terwijl hij wacht op zijn inschrijving voor het volgende academiejaar”*, merkt de Raad evenwel op dat deze (vierde) betrachte inschrijving voor hoger onderwijs nog niet definitief is. Verzoekers verklaringen dat hij *“uiterst gemotiveerd is om zijn diploma van industrieel ingenieur te behalen”* en *“er alle vertrouwen in heeft dat hij voor het komende academiejaar wel de nodige lessen van zijn industrieel ingenieursstudies zal kunnen volgen en wel zal slagen voor zijn eerste bachelorjaar”*, betreffen loutere intentieverklaringen doch maken geen inschrijving voor de studie industrieel ingenieur uit, zodat deze niet volstaan om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen. Verzoekers betoog klemmt des te meer, gelet op de hierboven vermelde motivering van de *“Commission de recours de la Haute Ecole Léonard de Vinci”* van 10 november 2011. Verzoekers stelling dat de taalcursussen een voorbereiding vormen op hoger onderwijs is niet meer dan een louter hypothetische stelling en klemmt des te meer aangezien hij hier al sedert juni 2009 verblijft met het oog op het volgen van de studie industrieel ingenieur en in casu reeds twee jaar op rij een poging heeft ondernomen zijn eerste bachelorjaar met positief resultaat af te ronden, quod non. Verzoekers argumentatie dat hij *“al informeel bevestigingen kreeg van hogescholen dat er voor verzoeker geen probleem zal zijn om zich bij hen in te schrijven voor het academiejaar 2012-2013”* vindt geen steun in de stukken die hij voegt bij zijn verzoekschrift. Alleszins doen zelfs informele bevestigingen in dit verband, quod non, geen afbreuk aan de vaststelling dat geen definitieve inschrijving aan een hogeschool wordt overgemaakt. Verzoeker, die zoals gezegd tevens de motivering in de bestreden beslissing niet betwist aangaande zijn inschrijving in de DIMONA-databank, toont niet aan dat desbetreffende *“intensieve”* taalcursussen voldoen aan het gestelde in artikel 59, vierde lid van de Vreemdelingenwet, namelijk *“zijn hoofdbezigheid en de voorbereiding of aanvulling van een onderwijs met volledig leerplan (...) uitmaken”*.

3.7. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift als volgt betoogt: *“Dat volgens de geldende regels bepaald is dat op het einde van zijn studies de student het grondgebied moet verlaten. Dat tevens bepaald is dat een buitenlandse student ook al vroegtijdig, dus vóór het einde van zijn verblijfsrecht, dergelijk bevel kan krijgen, namelijk onder andere in volgende gevallen: De Minister van Binnenlandse Zaken oordeelt dat de student op overdreven wijze zijn studies verlengt. Hij moet hiervoor het advies inwinnen van de onderwijsinstelling waar hij is ingeschreven en van de instelling waar hij het vorige academiejaar of schooljaar was ingeschreven. De Minister kan bijvoorbeeld een Bevel om het Grondgebied te verlaten geven aan een student die in dezelfde studierichting gedurende 3 opeenvolgende school- of academie-jaren niet is geslaagd. Dat dit niet het geval is;”*, merkt de Raad op dat de bestreden beslissing geenszins in die zin motiveert zodat dit argument niet dienstig is.

Het enig middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig april tweeduizend en twaalf door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA